

«عدم اقدام شایسته دولت درخصوص کاهش نرخ بیکاری»، سومین سوال از سوالات پنج گانه تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی از حسن روحانی، رئیس جمهور بود که در جلسه سه‌شنبه هفته گذشته (۶ شهریورماه) مجلس مطرح شد. پس از ارائه پاسخ‌رئیس جمهور به این سوال، رای‌گیری صورت گرفت و نمایندگان مجلس با ۲۴ رأی موافق، ۱۹۰ رأی مخالف وهشت رأی ممتنع (از مجموع ۲۷۲ رأی) اعلام کردنداز پاسخ‌روحانی در این زمینه قانع نشده‌اند. امان‌نمایندگان مجلس در تشریح این سوال در صحن علنی مجلس چه گفتند و رئیس جمهور چه پاسخی داد؟

۹ تفاوت وسیع دیدگاه رئیس‌جمهور و اکثریت نمایندگان مجلس درباره‌وضعیت اشتغال

ابتدا حسین نقوی حسینی، نماینده مردم ورامین در مجلس با بیان اینکه‌بیکاری‌ام‌الفسادهمه مسائل کشور است، گفت: «آقای رئیس جمهور، فقط به نمایندگان یگویی‌د شورای عالی اشتغال که بالاترین مرجع تصمیم‌گیری شغل در این کشور است، در طول پنج‌سال دولت‌شماچندبار تشکیل شد؟ بانک اطلاعات‌بیکاران و اشتغال که وعده‌دوره‌انتخابات‌شما بود چه سرنوشتی پیدا کردو به کجارسید؟ طرح کاروزری به کجارسیدو چه نتیجه‌ای داشت؟» نقوی حسینی در پایان به دولت‌پیشنهاد داد‌برای افزایش اشتغال در کشور، به‌دنبال رونق دادن به بخش مسکن باشد.

سپس رئیس‌جمهور به‌پشت‌تریبون مجلس رفت ودر پاسخ این سوال نمایندگان گفت: «در زمینه‌بیکاری کارنامه دولت یازدهم و دوازدهم‌بسیار درخشان است. جزء کارنامه‌هایی است که کمتر در کشوری شما می‌یابید. شما ببینید در سال ۸۴تا ۹۱، اشتغال ما چقدر بود. اشتغال خالص رانمی‌توانم بگویم چقدر بوده، آنقدر کم بوده که نمی‌شود گفت ۸۴تا ۹۱ اشتغال خالص ما ۱۰ هزار نفر بوده است. در طول پنج‌سال گذشته اشتغال خالص دومیلیون و ۷۰۰ هزار نفر بوده، این افتخار بزرگی برای کشور است. «روحانی با تاکیدبر اینکه این آمارها را با آمارهای بانک‌مرکزی و مرکز آمارمقایسه کنید، اضافه کرد: «در زمینه اشتغال موفقیت‌بسیار بزرگی داشتم. از لحاظ بیکاری، کارنامه خوبی داریم، اما مردم قانع نیستند. این حرف درست است. هنوز بیکاری فراوانی داریم، این درست است. بیکاری مزمن چندین‌ساله داریم. نرخ‌بیکاری ۱۲/۱ درصد بوده که بسیار زیاد است وقابل قبول نیست. خانواده‌های فراوانی هستند که هنوز حس نکرده‌اند. از شما می‌خواهم به این نکته توجه کنید که اگر دولت یازدهم و دوازدهم مثل دولت دهم و نهم در اشتغال کار می‌کرد، امروز رقم بیکاری به‌جای ۱۲ درصد، ۲۲ درصد بود. این هنر دولت یازدهم ودوازدهم است. البته در همه زمینه‌هاوقای دیگر ومجلس شورای اسلامی، کمک کردند.

در ادامه این جلسه، حجت‌الاسلام‌مجتبی ذوالنوری، نماینده مردم قم در مجلس به‌نقد پاسخ‌روحانی به‌سوال نمایندگان درباره اشتغال پرداخت و گفت: «آقای روحانی، من نمی‌دانم شما رئیس‌جمهور سوئیس هستید یا رئیس‌جمهور جمهوری اسلامی ایران! ولی» وقتی پنج‌میلیون مسکن مهر ساخته‌می‌شد، (تعداد) کارگرانی که در این مسکن کار می‌کردند سالانه ۱۰ هزار شغل بود» و ذوالنوری به‌طور بسیار، میسر و محقق نمی‌شود. شاید بتوان یکی از الزامات نیل به بانکداری اسلامی را اجرای کامل قانون عملیات بانکداری بدون ربا در شبکه بانکی کشور دانست، زیرا این قانون بسترهای حقوقی، مادی و فرهنگی مورد نیاز بانکداری اسلامی را به‌عنوان سطحی عالی‌تر در مناسبات تجاری- مالی جامعه اسلامی فراهم می‌کند. این قانون که در سال ۱۳۶۲ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده، مشتمل بر ۲۷ ماده و چهار تبصره و هدف نخست آن، «استقرار نظام پولی و اعتباری بر مبنای حق و عدل (با ضوابط اسلامی) به‌منظور تنظیم گردش صحیح پول و اعتبار در جهت سلامت و رشد اقتصاد کشور» است.

شهیدمطهری عدالت و حق را که در هدف نخست قانون عملیات بانکداری بدون ربا آمده است، به‌هم مربوط می‌داند. او می‌گوید: «عدالت نقطه مقابل ظلم و تبعیض است. افراد بشر در دنیا برحسب خلقت و فعالیت‌هایی که می‌کنند و استعدادهایی که از خود نشان می‌دهند، استحقاق‌هایی پیدا می‌کنند. عدالت عبارت است از اینکه آن استحقاق و آن حقی که هر بشری به‌موجب خلقت خودش و به‌موجب کار و فعالیت خودش به دست‌آورده است، به او داده شود. این نقطه مقابل ظلم است که آنچه را که فرد استحقاق دارد به او ندهند و از او بگیرند و نقطه مقابل تبعیض است که دو فرد که در شرایط مساوی قرار دارند، یک موهبتی را از یکی دریغ بدارند و از دیگری دریغ ندارند»

محققان بانکداری اسلامی نیز سه قاعده را برای نیل به عدالت‌مداری در این گونه از بانکداری در نظر می‌گیرند؛ نخستین آنها «حق» استفاده و برخورداری از امکانات،

با اشاره به آمارهای متفاوتی که روحانی و جهانگیری درباره میزان اشتغال ایجادشده در این دولت بیان کرده‌اند، اضافه کرد: «در نظر تبلیغاتی عنوان می‌کردید آمارها لازم نیست، کدام خانه وجود دارد که یک‌یا دونفر بیکار نداشته باشد. با حلاوحلوا کردن دهان شیرین نمی‌شود و مردم نیز به هر حال نان گندم خورده‌اند.»

در نهایت قانع‌نشدن اکثریت قاطع نمایندگان مجلس از پاسخ‌های رئیس‌جمهور نشان داد که تفاوت‌وسعی بین دیدگاه‌های مجلس و دولت درباره وضعیت اشتغال در دولت روحانی وجود دارد. حال این سوال مطرح می‌شود که حق با کیست؟ آیا احساس مجلس درباره این موضوع صحیح است یا آمارهای رئیس‌جمهور؟ اهمیت بررسی این موضوع وقتی مضاعف می‌شود که به یادیاوریم در سال‌های اخیر و به‌خصوص در ایام دوازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری (بهار ۹۶)، روحانی و مقامات ارشد دولت یازدهم مکرراً آمارهای مشابهی مانند ایجاد ۷۰ هزار شغل خالص در سال در دولت اول روحانی و صفر بودن میزان اشتغال خالص ایجادشده در دولت‌های نهم و دهم را مطرح می‌کردند.

۹ رمزگشایی از افسانه کارنامه رویایی اشتغالزایی دولت اعتدال

دو نکته مهم درباره آمارهای اعلام‌شده توسط روحانی و دولتش درباره میزان اشتغال خالص ایجادشده در دولت‌های نهم تا دوازدهم مطرح است:

الف- با وجودی که دولت یازدهم از تابستان ۹۲ زمام امور کشور را در دست گرفته است ولی روحانی و مسئولان دولتش نه در ارائه آمار اشتغال خالص دولت‌های یازدهم و دوازدهم و نه در ارائه این آمار در دولت‌های نهم و دهم، آمارهای سال ۹۲ را در نظر نمی‌گیرند! به عبارت دقیق‌تر، آمار اشتغال خالص ایجادشده در دولت‌های نهم و دهم را در بازه زمانی سال‌های ۸۴تا ۹۱ اعلام می‌کنند و این آمار در دولت‌های یازدهم و دوازدهم را در بازه زمانی سال‌های ۹۳تا ۹۶ (یا ۷۱) اعلام می‌کنند. این اقدام شگفت‌انگیز و غیرقابل توجیه دولت روحانی برای بزرگ‌نمایی عملکرد خود و کوچک‌نمایی عملکرد دولت قبل در حوزه اشتغال را صرفاً می‌توان نوعی بازی با آمار دانست که به گمراه کردن افکار عمومی می‌انجامد! ب- در برخی موارد هم آمار بالای اشتغال خالص ایجادشده در دولت یازدهم به‌واسطه مقایسه فصول زمستان و پاییز با فصول بهار و تابستان صورت گرفته است که اقدامی غلط از لحاظ آماری است زیرا همواره اشتغال ایجادشده در دو فصل پایانی سال،

احساس مجلس درباره وضعیت اشتغال درست بود یا آمارهای رئیس‌جمهور؟

چرا آمار اشتغالی دولت غلط است؟

کمتر از دو فصل ابتدای سال است. در واقع برای ارائه آمار صحیح در حوزه اشتغال یا باید آمار کل سال را در نظر گرفت یا باید آمار دو فصل همسان از دو سال مختلف را مدنظر قرار داد و باید یک‌دیگر مقایسه کرد. به عبارت دیگر، غالب متغیرهای اقتصادی از جمله اشتغال، دارای «رفтар فصلی» هستند و همین ویژگی باعث می‌شود ارقام سالانه، جمع ساده ارقام فصلی نباشد و ضرورت داشته باشد این آمارها پس از «فصلی‌زدایی» مورد استفاده قرار گیرند. حال بگذارید وارد موضوع اصلی شویم و به این سوال پاسخ دهیم که میزان خالص اشتغال ایجادشده در دولت روحانی چقدر بوده است؟ با توجه به اینکه هنوز آمارهای میزان اشتغال کل سال ۹۶ توسط مرکز آمار اعلام نشده است، ناچاریم از آمارهای تابستان ۹۶ و کل سالال ۹۵ که توسط این مرجع رسمی اعلام‌شده است، استفاده کنیم:

روش اول (استفاده از گزارش‌های فصلی مرکز آمار): براساس این گزارش‌ها، خالص اشتغال سالانه در دوره زمانی تابستان ۹۲ تا تابستان ۹۶ در جدول زیر آمده است:

براساس آمارهای موجود در جدول فوق، مجموعاً حدود یک‌میلیون و ۶۰۰ هزار فرصت شغلی در دولت یازدهم ایجادشده که با آمارهای اعلام‌شده توسط رئیس‌جمهور در صحن علنی مجلس به‌شدت متفاوت است. بنابراین میزان خالص اشتغال ایجادشده در دولت اول روحانی، سالانه حدود ۴۰۰ هزار شغل بوده است که با آمار ۷۰۰ هزار نفری مورد ادعای مدیران ارشد این دولت، تفاوت زیادی دارد. حال به‌سراغ پاسخ دادن به سوال دوم یعنی میزان خالص اشتغال ایجادشده در دولت‌های نهم و دهم می‌رویم؛ اگر برخلاف مدیران

جدول ۳- تعداد شاغلان و میزان خالص اشتغال ایجادشده از سال ۱۳۸۴ تا سال ۱۳۹۵ (هزار نفر)			
جمعیت شاغل	۱۳۸۴	۱۳۹۲	۱۳۹۵
خالص اشتغال	۲۰۶۱۹	۲۱۳۴۶	۲۲۵۸۸
	-	۷۲۷	۱۲۴۲

جدول ۲- تعداد شاغلان و میزان خالص اشتغال ایجادشده از تابستان ۱۳۸۴ تا تابستان ۱۳۹۲ (هزار نفر)		
جمعیت شاغل	تابستان ۱۳۸۴	تابستان ۱۳۹۲
خالص اشتغال	-	۲۱۵۴۰
		۶۰۱

جدول ۱- تعداد شاغلان و میزان خالص اشتغال ایجادشده از تابستان ۱۳۹۲ تا تابستان ۱۳۹۶ (هزار نفر)				
تابستان ۱۳۹۶	تابستان ۱۳۹۵	تابستان ۱۳۹۴	تابستان ۱۳۹۳	تابستان ۱۳۹۲
۲۳۸۲۷	۲۳۰۳۱	۲۲۴۰۳	۲۱۴۹۹	۲۲۱۴۱
۷۹۵	۶۲۸	۹۰۳	-۶۹۱	خالص اشتغال

ارشد دولت روحانی که در اقدامی شگفت‌آور و غیرمنطقی، آمارهای سال ۹۲ را حذف می‌کنند، آمارهای این سال را هم مدنظر قرار دهیم و این آمار را برای دولت‌های نهم و دهم محاسبه کنیم، اوضاع به‌شدت متفاوت است. بررسی آمارهای اعلام‌شده توسط مرکز آمار درباره خالص اشتغال ایجادشده در دوره زمانی تابستان ۸۴ تا تابستان ۹۲ حاکی از ایجاد حدود ۶۰۰ هزار شغل در این دوره زمانی است، آماری که با آمارهای ارائه‌شده توسط مدیران ارشد دولت روحانی درباره این موضوع تفاوت بسیار زیادی دارد. **روش دوم (استفاده از گزارش‌های سالیانه مرکز آمار):** براساس این گزارش‌ها، خالص میزان اشتغال ایجادشده در دولت یازدهم (دوره زمانی سال‌های ۹۲ تا ۹۵)، حدود یک‌میلیون و ۲۴۲ هزار نفر بوده است یعنی تقریباً ۴۱۰ هزار شغل خالص در هر سال. همچنین خالص میزان اشتغال ایجادشده در دولت‌های نهم و دهم (دوره زمانی سال‌های ۸۴ تا ۹۲) حدود ۷۲۷ هزار نفر بوده است. بنابراین به جرات می‌توان گفت نه آن تصویر رویایی که از وضعیت ایجاد اشتغال در دولت روحانی توسط مدیران ارشد این دولت نشان داده می‌شود، تطابقی با واقعیت‌های آماری دارد و نه آن تصویر سیاهی که از وضعیت ایجاد اشتغال در دولت احمدی‌نژاد توسط همین مسئولان نشان داده‌می‌شود، مطابق با واقعیت است.

۹ مردودشدن کارنامه رویایی اشتغالزایی دولت روحانی با بررسی سایر شاخص‌ها

اگر در کنار بررسی آمار ایجاد اشتغال خالص، دوشاخ دیگر بازار کار را هم بررسی کنیم، قطعاً تصویر دقیق‌تری درباره وضعیت اشتغال در دولت‌های نهم تا یازدهم خواهیم داشت. این دو شاخص عبارتند از: ۱- نرخ بیکاری، ۲- جمعیت بیکار.

براساس گزارش‌های سالیانه مرکز آمار، نرخ بیکاری از ۱۱/۵ درصد در سال ۸۴ به ۱۰/۴ درصد در سال ۹۲ و به ۱۲/۴ درصد در سال ۹۵ رسیده است. از سوی دیگر، جمعیت بیکار از حدود دو میلیون و ۶۷۵ هزار نفر در سال ۸۴ به حدود دو میلیون و ۴۸۸ هزار نفر در سال ۹۲ و به سه میلیون و ۲۰۳ هزار نفر در سال ۹۵ افزایش یافته است. علاوه‌بر این، جالب است بدانید نرخ بیکاری و جمعیت بیکار در دوره زمانی سال‌های ۹۲ تا ۹۵ (دولت یازدهم)، همواره روند صعودی داشته‌است. البته قطعاً اضافه شدن یک‌میلیون و ۹۰۰ هزار نفر به جمعیت فعال کشور در دوره زمانی ۸۹ تا ۹۵، در روند صعودی نرخ بیکاری و جمعیت بیکاری تأثیر نبوده ولی به‌رغم این موضوع، در دوره زمانی

۸۹ تا ۹۲ (دولت دهم)، نرخ بیکاری و جمعیت بیکار همواره روندی نزولی داشته‌است. در مجموع، این آمارها هم بار دیگر اثبات می‌کند ادعاهای مکرر مدیران ارشد دولت روحانی درباره وضعیت رویایی اشتغال در دولت یازدهم و وضعیت فاجعه‌بار اشتغال در دولت‌های نهم و دهم، برخلاف واقعیت است.

۹ وضعیت وخیم شاخص‌های کیفی بازار کار در دولت روحانی

اما همه واقعیت با آمارها بیان نمی‌شود و مناسب است به‌سراغ بررسی کیفی آمارهای اشتغال هم برویم. به‌رغم اینکه میزان خالص اشتغال ایجادشده در دولت یازدهم در مقایسه با دولت‌های نهم و دهم، افزایش چشمگیری یافته است ولی کیفیت آمارهای این بخش وضعیت مناسبی ندارد زیرا:

الف- براساس گزارش‌های سالیانه مرکز آمار، حدود ۳۴ درصد از خالص شغل‌های ایجادشده در سال‌های ۹۲ تا ۹۵ یعنی حدود ۴۲۷ هزار نفر متعلق به بخش اشتغال ناقص بوده‌در نتیجه، نرخ اشتغال ناقص از ۸/۹ درصد در سال ۹۲ به ۱۰/۳ درصد در پایان سال ۹۵ رسیده است. اشتغال ناقص به‌معنی عدم فعالیت‌دستمزد حاصله از اشتغال برای گذران زندگی است.

ب- براساس گزارش‌های سالیانه مرکز آمار، از کل میزان اشتغال ایجادشده در این دوره زمانی (سال‌های ۹۲ تا ۹۵) حدود ۷۳۵ هزار فرصت شغلی برای زنان و حدود ۵۱۰ هزار نفر برای مردان بوده است. مسلماً اشتغال بیشتر برای زنان نیز به‌دلیل هزینه پایین این نوع نیروی کار برای کارفرمایان است که خود از وخامت بازار کار حکایت می‌کند. همچنین طی این دوره زمانی، بیکاری مردان سرعت بیشتری گرفته‌است که تداوم آن پیامدهای منفی اجتماعی مانند ازدواج را در پی دارد.

به‌علاوه میزان جمعیت مردان بیکار در سال ۹۲، حدود دو میلیون و ۴۸۸ هزار نفر و در سال ۹۵ حدود سه میلیون و ۲۰۳ هزار نفر بوده و نرخ بیکاری مردان در این دوره زمانی از ۸/۶ درصد به ۱۰/۵ درصد رسیده است. همچنین در این دوره زمانی، هم جمعیت مردان بیکار و هم نرخ بیکاری مردان همواره روند صعودی داشته است. همان‌طور که مرکز آمار هم صراحتاً در گزارش خود تأکید کرده، یکی از عوامل ایجاد این وضعیت، رکود بخش ساختمان در دولت یازدهم بوده زیرا در این بخش سهم شاغلان مرد بسیار بیشتر از شاغلان زن است.

ج- بخش اعظم (بیش از ۹۰ درصد) اشتغال ایجادشده در دولت یازدهم (بازه زمانی سال‌های ۹۲ تا ۹۵) در بخش خدمات بوده و تولید همچنان در اغما به‌سری‌می‌برد. در واقع رکود بخش صنعت در دولت یازدهم به‌قدری سنگین بوده که تعداد شاغلان این بخش در این دوره زمانی کاهش حدود ۱۱۴ هزار نفری داشته‌اند یعنی خالص اشتغال ایجادشده در بخش صنعت در بازه زمانی سال‌های ۹۲ تا ۹۵ منفی بوده است. این آمارها به‌خوبی نشان می‌دهد نقش سیاست‌ها و برنامه‌های دولت روحانی در افزایش خالص اشتغال ایجادشده در این دوره زمانی چندان زیاد نبوده است. با توجه به آنچه گفته شد، به جرات می‌توان ادعا کرد احساس اکثریت نمایندگان مجلس درباره وضعیت نامطلوب اشتغال در دولت روحانی درست بوده است و حق داشته‌اند از اظهارات تکراری روحانی در این زمینه، قانع نشوند. امید است این رای نمایندگان مجلس موجب شود دولت دوازدهم اشتباه دولت یازدهم مبنی بر پنهان کردن کارنامه غیرقابل قبول خود در حوزه اشتغال با استفاده از برخی آمارها و آمارسازی‌ها (بخوانید بازی با آمار) را تکرار نکند.

۹ خبر

روزآمد و نظارت‌های فقهی بر روندها و فرآیندهای عملیات بانکی است. در این حوزه، همچنین مقوله مسئولیت‌های اجتماعی بانک اسلامی و نحوه و کیفیت برخورد با اموری مانند محیط‌زیست، مساعدت به ثبات اجتماعی- اقتصادی، احترام به ارزش‌ها و هنجارها شکل می‌گیرند که تقویت‌کننده مناسبات مبتنی‌بر ارزش‌های الهی و اسلامی است.

برای تایید و تبیین چنین دیدگاهی، می‌توان دستاوردهای ارزشمند اجرای این قانون را در بانک انصار به‌عنوان شاهد مثال ارائه کرد. این امر در بانک انصار باعث شده تمامی عملیات بانکداری این بانک براساس عقود اسلامی انجام شود و زمینه‌ساز آن آموزش منابع انسانی بوده که به‌طور کامل نسبت به عقود اسلامی اشراف پیدا کرده‌اند. همچنین از طریق ایجاد سازوکارهای دقیق نظارتی، اجرای این قانون پیگیری و مشکلات عملی آن برطرف شده است.

افزون بر این، طی سال‌های گذشته راهبردها و سیاست‌های بانک به‌گونه‌ای تنظیم و تدوین شده‌اند که براساس آن تمامی مقررات مرتبط با اجرای این قانون ازجمله کاهش نرخ سود علی‌الحساب پرداختی پیگیری شده و در حالی که برخی بانک‌ها و موسسات مالی- اعتباری خود را درگیر مسابقه افزایش این نوع سود کرده‌اند، این بانک در راستای تقویت سنت قرض الحسنه گام برداشت و بخش عمده‌ای از منابع خود را به شکل ارزان قیمت تأمین می‌کند.

بنابر آنچه گفته شد، پیاده‌سازی بانکداری اسلامی نیازمند اجرای کامل قانون بانکداری بدون ربا در بستر فعالیت‌های بانکداری حرفه‌ای و مبتنی‌بر مسئولیت‌های اجتماعی در شبکه بانکی کشور است. تحقق اهداف این قانون که در این گفتار به آنها اشاره شد، زمینه‌ساز وضعیتی است که در آن امکان ورود به فضای بانکداری اسلامی بدون ربا و در راستای ایفای نقش فعال در اقتصاد مقاومتی فراهم می‌شود و بانک‌های ایران از بحران کنونی خارج شده و برکات حاصله از اقدامات مبتنی‌بر عقود اسلامی بانک‌ها، سراسر جامعه را فرا می‌گیرد.

دکتر ابراهیمی، مدیرعامل بانک انصار:

اجرای قانون بانکداری بدون ربا زیرساخت‌های بانکداری اسلامی را فراهم می‌کند

ریاست که بدون آن تحقق بانکداری اسلامی میسر نخواهد شد. به عبارت دیگر، بانک‌های دارای مطالبات معوق، گرفتار املاک تملیکی و ناتوان از تجهیز منابع و همچنین متأثر از معضلات اقتصاد مبتلا به رکود تورمی، نمی‌توانند به بانکی اسلامی و کارآمد تبدیل شوند، زیرا جریان فعالیت‌های بانک اسلامی باید روان، قانونی، شفاف و مبتنی‌بر اجرای دقیق عقود اسلامی و مساعدت بانک در حل معضلات اجرایی باشد.

افزون بر این، اگر براساس دیدگاه صاحب‌نظران در شرح ویژگی‌های بانکداری اسلامی، شروط هماهنگی این بانکداری با شریعت اسلام، کارآمدی، سازگاری با سایر امور جامعه و ایفای نقش کامل به‌عنوان موسسه تجاری سودآور را در نظر بگیریم، بازهم می‌توان ادعا کرد که اجرای قانون عملیات بانکداری بدون ربا باعث انطباق بانکداری با موازین شریعت، کارآمدی و سازگاری با سایر امور جامعه می‌شود، زیرا در این قانون به‌صراحت بر انجام معاملات براساس عقود اسلامی نظیر مشارکت، مضاربه، اجاره به شرط تملیک، معاملات اقساطی،